

ԳԵՎՈՐԳՅԱՆ ՆՈԳԵՎՈՐ ՃԵՄԱՐԱՆԻ ԱՄԱՎԵՐՋԻ ՆԱՆԴԻՍՈՒԹՅՈՒՆԸ ՎԵՆԱՐԱՆՈՒՄ

Գևորգյան Նոգևոր Ճեմարանի 2000-2001 ուսումնական տարվա ավարտը՝ բարձր հանդիսապետությամբ Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Գարեգին Բ Նայրապետի, Կեղի ունեցավ 2001 թվականի հունիսի 22-ին Վեհարանի հանդիսությունների դահլիճում, որին ներկա էին Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնի միաբանությունն ու պաշտոնետությունը, ճեմարանի դասախոսները, սաների ծնողները և Եկեղեցու հավաքավոր ժողովուրդը:

Այս տարի ևս Նայ Առաքելական Եկեղեցու և հայ ժողովրդի հոգևոր դարբնոցը հանդիսացող Գևորգյան Նոգևոր Ճեմարանը տվեց թվով 25 շրջանավարտներ: 25 հոգևոր սպասավորներ լրացրեցին Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնի միաբանների շարքերը: Երջանկահիշատակ Գարեգին Ա Նայրապետի խոսքի համաձայն՝ «*Քրիստոնեայ կոչուի և քրիստոնեաբար չարիի՝ հակասական ապրումներու գոյալիճակ մըն է, վատառողջ և ժխտագործ*»: Այս սպասավորները չեն կարող Աստուծո սպասավորներ կոչվել և սպասավորություն չանել: Ինչպես հենց իրենք՝ շրջանավարտները վկայեցին, «խոսքը կլինի իրենց գործը»: Իհարկե նրանք այժմ, ձեռք բերելով Էջմիածնի միաբանի բարձր կոչումը, անխոնջ կերպով կփորձեն մարտիրոսական արյամբ օծված հայոց հողի վրա տարածել մեր հավաքքի հոր՝ Լուսավորչի սրբազան կանթեղի լույսը, որի ներկայությամբ խավարը կորչում է, հուսահատությունը փոխարինվում հույսի, արելությունը՝ սիրո:

Ահա այս մրավածուներով, ուրախալի ու միաժամանակ խիստ պարտավորվածության զգացումներով էին համակված ճեմարանավարտ սաների սրտերը:

Նանդիսությունն սկսվեց Տերունական աղոթքի, Նայաստանի պետական հիմնի և ճեմարանի քայլերգի հնչյունների ներքո, որոնց հաջորդեց Գևորգյան Նոգևոր Ճեմարանի փոխպետույց, Արժանապատիվ Տ. Վաչե քին. Նայրապետյանի՝ ավելարարական ընթերցումը:

Երգչախմբի կատարմամբ «Աշակերտք Քրիստոսի» շարականը դահլիճը ողողեց քաղցրալուր հնչյուններով, և Գևորգյան Նոգևոր Ճեմարանի քեսույց, Արժանապատիվ Տ. Եղիշե ավ. քին. Մարգարյանը, Վեհափառ Նայրապետին և բոլոր ներկաներին իրեն հանձնած «հաշիվը տալով փնտրեսության», ներկայացրեց ուսումնական տարվա տեսչական հաշվետվությունը:

«Գևորգյան Նոգևոր Ճեմարանը 2000-2001 թթ. ուսումնական տարեշրջանը սկսեց մեր Եկեղեցու և ժողովրդի համար հույժ կարևոր՝ Նայ Եկեղեցին պետականորեն ճանաչելու 1700-ամյակի հոբելյանի տոնակատարություններին նախապատրաստվելու գործընթացի պայմաններում: 2000 թ. սեպտեմբերի 23-ին Ճեմարանի

նվիրական այս հարկից ներս սկսեցինք այս ուսումնական տարվա դասերը: Ազգիս Սրբազնագույն Հայրապետը իր գահակալության հենց առաջին ամիսներին աշխատանքային իր ծրագրերում խիստ կարևորեց Հոգևոր մեր կրթարանների դերը վերագարթոնք ապրող մեր հազարամյա Եկեղեցու կյանքում: Դեռ հազիվ վերջացել էր 1999-2000 ուստարեշրջանը, Նորին Սրբությունը Գևորգյան Հոգևոր Ճեմարանում հիմնովին վերակառուցեց ուսումնա-դաստիարակչական աշխատանքների ծրագրերը: Ճեմարան հրավիրվեցին մի շարք բարձրակարգ դասախոսներ, որոնք որակապես նոր լիցք հաղորդեցին ճեմարանական ուսումնական կյանքին: Փոխվեց նաև տեսչական կազմը, որի առջև դրվեց նոր խնդիրներ: Դեռևս 2000 թ. տրթ ամսանը Գարեգին Բ Ամենայն Հայոց Հայրապետի անմիջական ղեկավարությամբ դասախոսներից կազմվեց աշխատանքային խումբ, որը Հոգևոր մեր հաստատությունների համար կազմեց բառացիորեն նոր ուսումնական ծրագրեր և աշխատանքային պլաններ, որոնք, հաստատվելով Վեհափառ Հայրապետի կողմից, գործադրության դրվեցին Հոգևոր մեր երեք ուսումնական հաստատություններում: Կյանքի կոչված ուսումնական ծրագրերը որակապես փոխեցին մեր աշխատանքները: Բարձրացավ դասախոսների պատրաստանափութությունը, որը բնականաբար նպաստեց նաև ուսման որակի բարձրացմանը:

Այս ուսումնական տարեշրջանին, առաջին անգամ լինելով, Հոգևոր հաստատություն ընդունվել ցանկացողների թիվը անցավ 100-ից, որն էլ հնարավորություն տվեց ընդունելության քննությունները կազմակերպել և անցկացնել որակապես նոր մոտեցումներով: Գևորգյան Հոգևոր Ճեմարանի վերջին 50-ամյա պատմության ընթացքում առաջին անգամ, անցնող ուսումնական տարվա ընդունելության քննություններից հետո, ունեցանք երկու զուգահեռ առաջին լսարաններ, որոնք ոչ միայն քանակապես, այլև որակապես տարբերվում են նախորդ տարիների ընդունվածներից:

Ուսանողների թվի ավելացումը, որը առաջիկա տարիներին նույնպես պիտի շարունակվի, կատարվում է Վեհափառ Հայրապետի օրհնությամբ և փնօրհնությամբ:

Վեհափառ Տեր. այսօր, երբ մենք հասել ենք իննամյա ուսումնառության մեր անցած ճանապարհի վերջին ակորդին, պիտի խոստովանեմ, որ անցնող ուսումնական տարվա ընթացքում տեսչական կազմի համար եղան դժվարին, իսկ երբեմն էլ անելանելի վիճակներ՝ կապված հատկապես կարգապահական հարցերի հետ: Այս առթիվ թույլ տվեք իմ շնորհակալությունը հայտնել Ձերդ Սրբությանը, որ դժվար պահերին, փառք Աստուծո, Ձերդ Վեհափառության միջամտությամբ, երբեմն էլ ոչ միօրինակ մտրեցումներով, կարողացանք խուսափել սուր իրավիճակներից, անհատական և հավաքական մանկավարժական աշխատանք տանելով հնարավոր եղավ հիմնովին վերականգնել Գևորգյան Ճեմարանի հարկից ներս աշխատանքային ռիթմը և կարգապահությունը: Թույլ տվեք զեկուցել, որ այսօր արդեն մեր ուսանողները լավ են հասկանում ! Ղգում եղած խստությունների արժեքը, որի արդյունքում ճեմա-

րանում կան համեմատաբար ավելի բարձր կարգապահություն և շար ավելի ազնիվ ու մաքուր մթնոլորտ, քան նույնիսկ մի քանի ամիս առաջ: Ուսումնական փարվա ընթացքում գործադրած կարգապահական հարցերը դժվարությամբ ենք ճանապարհ հարթում, բայց, փառք Աստուծո, արդեն երևում է հեղուկական այդ աշխատանքի արդյունքը: Ավելորդ չեմ համարում նշելու, որ անցնող ուսումնական փարվա ընթացքում մեր սաների կենցաղային և անձնական հիգիենիայի հարցերը բավականին բարելավվեցին: Ուսանողությունն ունեցավ իր ննջարանային նոր համալիրը, որտեղ առայժմ չի գործում միայն խոհանոցը:

2000-2001 թթ. փարեշրջանի փեսչական կազմը ներկայացնում է.

Տեսուչ Արժ. Տ. Եղիշև ավգ. քին. Սարգսյան
Փոխտեսուչ Արժ. Տ. Վաչե քին. Հայրապետյան
Վերակացուներ՝
Բարեշնորհ Մուշեղ սրկ. Հովհաննիսյան
Բարեշնորհ Արմեն սրկ. Եզեկյան
Բարեշնորհ Վարդգես սրկ. Մայիլյան
Պրն Լևոն Սարգսյան
Քարտուղար՝ պրն. Անդրանիկ Հակոբյան

Այսօր հաշվեկրթության պահն է, և մենք, փեսչական և դասախոսական կազմով, ներկայացել ենք Ձերդ Սրբությանը՝ ասելու. Վեհափառ Տեր, Ձեր առաջնորդությամբ ինն ամիս առաջ ավերարանական սերմնացանի օրինակով ցանեցինք և հեղուկեցինք առար բերքի ակնկալիքով: Համարափության այս օրը կարող ենք ասել, որ փարվա հունձը որակական իմաստով ավելի քան բավարար է, բայց ոչ գոհացուցիչ:

Անցյալ ուսումնական փարում 26 ուսանողներ պաշտպանեցին ավարտաճառերը և սրացան իրենց ավարտական վկայականները: Այս փարվա ավարտական լսարանի 26 սաներից 22-ը հաջողությամբ հանձնեցին սարկավագական քննությունները և պարտաստվում են գրելու իրենց ավարտաճառերը:

Մեր ուսանողության առօրյան ավելի հեղաբրբիր դարձնելու համար անցյալ ուսումնական փարվա ընթացքում ճեմարանի այս սրահում ունեցանք մի քանի համերգներ: 1700-ամյա հոբելյանի ծիրից ներս ուսանողությունն առիթ ունեցավ ունկնդրելու դասական մի շարք համերգներ: Ուսանողները եղել են նաև Մարենա-դարանում, պարկերասրահում, Ս. Գեղարդ, Հավուց Թ-առ, Ս. Սրեփանոս վանքերում և Գառնիի փաճարում:

Մեր ուսանողներից շարերը թղթակցում են «Քրիստոնյա Հայաստան» թերթին, ինչպես նաև «Քրիստոնյա Հայաստան» հանրագիտարանին: Հանդես են գալիս հանրապետական, հասարակական ռադիոյի կրոնական ծրագրերում: Ուսանողների մի խումբ էլ հաճախակի հանդիպում և օգնում է կիրակնօրյա դպրոցների ուսուցիչներին: Մայիսի 24-26-ը Օշականի դպրափարանը հրավիրված «Ավարայրի խորհուրդը» գիտական նստաշրջանին, որը նվիրված էր Հայաստանյայց Եկեղեցին պետականորեն ճանաչման 1700-ամյակին, մեր ավարտական լսարանից երկու սաներ հաջողու-

թյամբ հանդես եկան գիտական զեկուցումով, որոնց թեման էր «Հայ գորավարները և նահապարակները Հայաստանյայց Եկեղեցու փոնացույցում»:

Ուսանողները անցնող ուսումնական փարվա ընթացքում հանդիպումներ ունեցան մի քանի առաջնորդ Մրբագանների հետ, որոնք հյուրաբար գրնվում էին Մայր Աթոռում: Ծեմարանի ուսանողությունը, բացի Մայր Տաճարից, մասնակցում է Ս. Պապարագներին Էջմիածին քաղաքի մյուս վանքերում ևս:

Գևորգյան Հոգևոր Ծեմարանում պաշտոնավարում են 42 դասախոսներ, որոնցից 14-ը հոգևորականներ են:

Հանդիսավոր այս պահին ես իմ շնորհակալության խոսքն եմ ուղղում մեր փեսայական կազմի երիտասարդ իմ գործընկերներին, որոնք անփութունջ և նվիրված աշխատանքով նպաստեցին կարգապահության և ուսման որակի բարձրացմանը: Տեսչական կազմն անցած ամբողջ ուսումնական փարում որոշումներ կայացնելիս միշտ եղել է միական և միախորհուրդ: Խորին շնորհակալություն նաև մեր սիրելի դասախոսներին, որոնք անցնող ուսումնական փարում իրենց նվիրված աշխատանքով օգնեցին մեր սաներին բարձրացնելու իրենց իմացության մակարդակը:

Այսօր ճեմարանն ունի 115 ուսանող, որոնցից 26-ը հաջողությամբ հանձնեցին ավարտական փարեջրջանի քննությունները: Մնացած 89 ուսանողները բաժանված են հետևյալ լսարանների վրա.

Ա լսարան 18 ուսանող

Ա լսարան 13 ուսանող

Բ լսարան 8 ուսանող

Գ լսարան 19 ուսանող

Դ լսարան 12 ուսանող

Ե լսարան 19 ուսանող

Անցնող ուսփարում ճեմարանից, հիմնականում առաջին լսարանից, հեռացել կամ հեռացվել են հինգ ուսանողներ:

Ծեմարանի կարգապահության խախտման և ուսման մեջ ցածր որակի համար հեռացվել են ութ ուսանողներ: Ահա մտփավորապես համատար շարադրանքը մեկ ուսումնական փարվա հաշվեփութության:

Վերջացնելուց առաջ մի անգամ ևս թույլ փվեք խոնարհ աջահամբույրով մեր հավարտամության և անմնացորդ նվիրումը և ծառայության ուխտը վերանորոգել՝ ասելով. Ձերդ Մրբություն, Գևորգյան Հոգևոր Ծեմարանի փեսայությունը և դասախոսական կազմը մաղթում են Մրբությանդ քաջառողջություն՝ ի շինություն հազարամյա մեր Ս. Եկեղեցու և Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնի: Պապրաստ եմք Մրբությանդ օրհնությամբ և առաջնորդությամբ անմնացորդ նվիրված ծառայությամբ էլ ավելի բարձրացնել ուսումնական այս հաստատության հեղինակությունը, մի հաստատություն, որի շրջանավարտները պապրաստ պիտի լինեն 21-րդ դարում Հայաստանյայց Առաքելական Ս. Եկեղեցին փանելու իրենց ուսերին»:

Այնուհետև, Կոմիտասի «Առավոտ լուսաբեր» ոգեշնչող սպեղծագործությունից հետո, Ե լսարանի սան Դավիթ Մարգարյանը հուզմունով արտասանեց Պ. Սևակի «Որդու» բանաստեղծությունը: «Նայր առաթող» հոգեպարար շարականը վարպետությամբ կատարեց Ճեմարանի երգչախումբը (ղեկ.՝ Ռ. Շարբաթյան), ապա ուսանողության խոսքը Վեհափառ Հայրապետին և ներկաներին ուղղեց Զ լսարանի սան Արմեն ուրարակիր Պեպրոսյանը:

«Վեհափառ Տեր, Գերաշնորհ Սրբազան Հայրեր, Հոգեշնորհ Սուրբ Հայրեր, Արժանապատիվ քահանա Հայրեր, ճեմարանակից եղբայրներ, հարգելի դասախոսներ և հյուրեր:

Բավականին դժվարին, բայց միևնույն ժամանակ հաճելի պարտականություն ունեմ այս պահին՝ իմ եղբայր ուսանողների, մանավանդ մեր՝ ավարտական լսարանի սաների հույզերի ու ապրումների թարգմանը լինելու ավանդույթ դարձած և փոնական շուր ստացած Գևորգյան Հոգևոր Ճեմարանի ամավերջի հանդիսությունը:

Տարին ավարտվել է: Ժամանակն անցյալի հաշվին գրանցեց ևս մեկ պայմանական շրջան, որը մենք որակում ենք իբրև ուսումնական փարի: Ժամանակը հավերժի ծնունդ է, որն իր մեջ հարվածայնություն չունի. մենք՝ մարդիկս ենք ժամանակը փրոհում միավորների՝ դրանք անվանելով փարի, ամիս, շաբաթ, օր, ժամ, րոպե ու վայրկյան: Իմաստասիրության մեջ այսպիսի բաժանումը կոչվում է «առարկայական»: Բայց որքան էլ առարկայական լինի, մարդկային զգացողության համար ժամանակը երբեմն անցնում է հարաբերականության սահմանը. լինում են ժամեր, որ փարիներ են թվում, և փարիներ, որ թռչում են րոպեների պես:

Կարծում եմ, շարերին խորթ չի լինի այն զգացումը, որ կարծես թե երեկ էր հնչում Հոգևոր Ճեմարան մեր մուտքի առաջին զանգը: Իրապես այս վեց փարիները թռան օրերի կամ, գուցե, րոպեների ու վայրկյանների պես: Ժամանակի մեջ ապրելը մեր մարդկային բնության մի փեսակ «պարտադրանքն» է: Երջանկահիշատակ Գարեգին Ա Կաթողիկոսը, խոսելով ժամանակի մասին, ասում է. «Ժամանակը սահում է ջրի պես: Եթե կարողանաս մի կաթիլ բռնել, փրկած կլինես և՛ քեզ, և՛ կաթիլը՝ հողի ու ծովի մեջ անհայտանալու ճակատագրից»: Այս փողերը կարդալիս ինքնաբերաբար մի հարց է ծառանում մեր առջև, թե քանի՞ կաթիլ բռնեցի այս վեց փարիների ընթացքում, որոնք իմ և ուրիշների հոգու ծարավը պիտի հագեցնեն: Անկեղծ ասած՝ պարասխանի մեջ դժվարանում եմ: Դա առավել մեզ գնահատողների խոսքը պիտի լինի:

Ինչպես մարդկային կյանքն ընդհանրապես, այնպես էլ մեր ճեմարանական փարիները ջրթացան միալար ու միագիծ, եղան և՛ ուրախություններ, և՛ տխրություններ, սակայն այս ամենի մեջ կարմիր թելի նման հստակ ընդգծվում է մի բան, որ մենք մշտապես գտնվել ենք հոգածու ձեռքերի խնամքի տակ, և սա բառիս ամենալայն իմաստով: Թե՛ Մայր Աթոռի միաբան հոգևորականները՝ գլխավորությամբ Վեհափառ Հայրապետի, և թե՛ Գևորգյան Հոգևոր Ճեմարանում դասավանդած և դասավանդող դասախոսները մեզ հետ կիսել և մեզ են փոխանցել իրենց գանձերը՝